

RÁCIÓ
ILLUSZTRÁCIÓ
GENERÁCIÓ
VARIÁCIÓ
KOMMUNIKÁCIÓ
ANIMÁCIÓ
SZITUÁCIÓ
SZENZÁCIÓ
ASSZOCIÁCIÓ
CIVILIZÁCIÓ
GRAVITÁCIÓ

... áció

GYEREK-IRODALMI FOLYÓIRAT

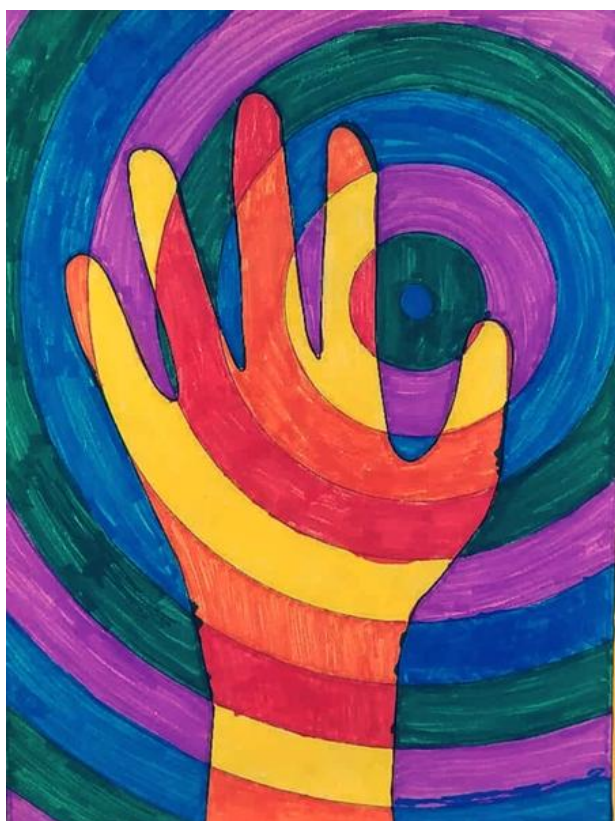
ALAPÍTOTTA A HEGEDŰS GÉZA ÁLTALÁNOS ISKOLA DIÁKJAI 2024-BEN

**Turi Rebeka:
Ősz**

Hullanak a levelek,
látok piros levelet,
csak az erdőben nincs más,
az erdőben a fa más.

Sok madár már rég elment,
dúdol most a cinege,
szépen, de milyen szépen,
szépen énekelj kérlek.

Milyen gyönyörű az őszi!

IDŐUTAZÁSOS, KÉPZELT INTERJÚ
HEGEDÜS GÉZÁVAL
iskolánk névadójával.

*A szerkesztőség tagjai kíváncsiak voltak (ennek a kifejezésnek még lesz szerepe) arra, hogy milyen ember, milyen gyerek lehetett **Hegedűs Géza**, akit az emberek íróként és néhányan tanárként ismernek. Találtunk egy régi videófelvételt az interneten, ahol épp a kíváncsiságról beszélt. Mondatai közé feltettük kérdéseinket, mintha a mi érdeklődésünkre válaszolt volna. Jó volt így „beszélgetni” vele!*

Géza bácsi milyen gyerek volt?

Kisgyerek koromban volt néhány nagynéném, az egyik azt mondta nekem: „Ne légy kíváncsi, mert hamar megöregszel.” Én pedig borzasztóan kíváncsi voltam, és nem hagytam magam lebeszélni. Ugyanúgy izgatott, hogy mi van egy lezárt fiókban, mint hogy mit csinált Julius Caesar 10 éves korában vagy a szomszédban mi is történik éppen. Aztán idővel rájöttem, hogy nekem van igazam.

A kíváncsiság olyan hajtóerő, ami, azt hiszem, alapja mindannak, amit fejlődésnek nevezünk.

Ez a kíváncsiság merre vezette az életben?

Régóta vagyok gyakorló tanár, régóta vagyok író, elrémülten szoktam arra gondolni, mi volna, vagy mi is lenne a jövőben akkor, ha az embereket nem érdekelné, hogy én mit írok, ha nem érdekelné, hogy a klasszikusok a múltban mit írtak. És mint tanár, ha nem érdekelné, ha nem volnának kíváncsiak azok a fiatal-emberek mindarra, amit én és minden kartársam mond. Akkor miért csinálunk iskolákat?

Hogyan tudná elmagyarázni, hogy mi is tulajdonképpen a kíváncsiság?

A kíváncsiság, mondhatjuk úgy is, hogy az érdeklődés - az érdeklődésnek a szenvedélyes formáját nevezem kíváncsiságnak – az a szükséges lelki tulajdonság, ami nélkül se műveltség növekedés, se emberi haladás, se új dolgok feltalálása, se új kutatás, se semmiféle előrehaladás nem történne.

Milyen ember az, aki nem kíváncsi?

A nem érdeklődő ember, vagy nevezzük nevén, a nem kíváncsi ember, a közömbös ember közveszély. Én, úgy is mint szülő, úgy is mint tanár, úgy is mint író, az emberi kíváncsiságot a legfontosabb erények egyikének tartom. És elborzadva szoktam hallani ma is, amikor azt mondják a gyerekeknek, hogy: „ne légy kíváncsi,

mert hamar megöregszel”. Én azt hiszem, a megöregedés ellen mindenfajta vitaminnál és egyéb vegyi gyógyszernél többet ér, ha az ember mindig meg tud kíváncsinak maradni. Egyetlen ember tud megöregedni, a nem kíváncsi, a közömbös ember.

Hogyan lehet fejleszteni a kíváncsiságot?

A kíváncsiságot a pedagógia olyan feladatának látom, amit föl kell ébreszteni, a kíváncsiságot a kultúrpolitika feladatának látom, az embereket kíváncsivá! De mi a kíváncsiság? a kíváncsiság, hogy részt veszünk mindabban, ami lehetséges a világban. Hogy magunk is föl tesszük a kérdéseket, és addig nem nyugszunk, míg ezekre a kérdésekre a választ meg nem találjuk. Vagy más megmondja nekünk, vagy elolvassuk, vagy megkeressük saját magunk.

Vagyis, én mindenkinek, akivel akár tanárként találkozom, sőt akár szülőként találkozom, csak egyet tudok mondani, hogy ha gyermeked nem kíváncsi, vagy a fiatal felnőtt nem kíváncsi, akkor ébreszd föl benne és ne akard elfojtani, mert megölöd benne azt, ami az emberből emberi, hogy többet tudjon. És még valamit, hogy többet élvezzen a világból. Hiszen, ha egy nem kíváncsi ember valamit megtud, nincs öröme. Ha egy nem kíváncsi ember amit meglát, csak meglátta, de nem észlelte. A kíváncsiság kielégíthető nemes ösztön. Kíváncsiság nélkül, azt hiszem, igazam van, nincs sem emberi haladás a történelemben, nincs emberi boldogság a magánéletben.

Az képzelt „interjú” a következő videó alapján készült:
<https://www.youtube.com/watch?v=uIJGNlkEOc0>

INTERJÚ

Október 12-én, vasárnap rendezték a 40. Spar Budapest Maraton® fesztivált, ahol iskolánk két tanára is teljesítette a maraton távját, Rezács Ágnes tanárnő és Brunovszky Dávid tanár úr. Ági néni ezúttal HARMINCADIK(!) alkalommal.

Ez azt jelenti, hogy az elmúlt 30 évben mindig ott volt a mezőnyben és végigfutotta a 42 kilométert és 195 métert. Ehhez a fantasztikus teljesítményhez szeretnénk nagy szeretettel gratulálni, az alábbi - vele készült - interjú közlésével.

Mikor kezdtél el futni? Már gyerekkorodban? Már akkor is gyors voltál?

Gyerekként nem futottam, persze sportoltam akkor is. Tornász voltam. Már felnőttként, a Barcelonai olimpia előtt, kapcsolódtam be testvéreimmel és barátaimmal az Olimpiai Ötpróba sorozatba, ahol futás is volt.

Hogy jöttél rá, hogy ez a Te sportod? Volt a környezetekben példakép?

A futás csak kiegészítő sport volt nálam, és az is csak felnőtt kortól. A Testnevelési Egyetemen rengeteg sportot kipróbáltam és tanultam. Sőt, sokáig egy kortárs táncegyüttes tagja is voltam. Az Olimpiai Ötpróba mindegyik sportágát szerettem és teljesítettem, mindig az aktuális olimpiák előtt. Ez az ötpróba 28-30 km-es futásból, 30-50 km-es gyalogtúrából, 60-80 km-es kerékpározásból, a Balaton átúszásából - 5,2 km – és kajakkenuszásból állt. Ez utóbbit felváltotta később a triatlon.

Van a családjában, aki szintén fut? A családjod, hogyan támogat ebben Téged?

A családban az egyik tesómmal futok mostanában. Ezek a futóedzések csak hétvégén lehetnek, mert hétköznap dolgozunk, és máshol is lakunk. Hétvégén egymás felé futva találkozunk, és együtt futunk a patakparton, az erdőben, miközben jókat beszélgetünk. Hétköznap csak nyáron van időm reggelként futni, maximum háromszor egy héten. Mire hazaérkezek egy reggeli futás után, frissen, feltöltődve tudom folytatni a napi teendőket.

Egyáltalán, hogy fér bele a munka mellett egy ilyen komoly teljesítményre való felkészülés?

A munka mellett nincs időm futni, hétvégéken futok, ha ráérek. Szeptemberben viszont mindig kell min. heti egyszer futni hétköznap délután is, mert ilyenkor, októberben van a Maraton-futás. Így tehát csak ekkor és nyáron készülök a maratonra heti 3 edzéssel, de a hétvégéken mindig 2-3 órás futást kell teljesíteni. Ennyi futás még jólesik. Ma már nem célom, hogy 4 óra alatt teljesítsem a távot, csak a jóleső teljesítés a cél.

Mindig is szeretnél volna tanítani? Milyen pálya volt még a szemed előtt?

Mesélj kicsit iskolai élményeidről. akár sportról, akár más olyan hatásról, ami fontos volt számodra. Volt-e olyan tanárod, akit különösen kedveltél?

Én kémia-biológia szakra jártam az ELTE Radnóti Miklós Gimnáziumába, ahol minden tanáromat szerettem. Imádtam a biológiát és a kémiát. Kémikusnak vagy biológia-kémia tanárnak készültem, de volt egy ragyogó testnevelő tanárom, aki addig győzködött, hogy milyen ügyes vagyok sok sportágban, és hogy próbáljam meg a Testnevelési Egyetemet, míg a jelentkezés előtt egy héttel eldöntöttem, hogy a testnevelő tanárságot választom. Elsőre felvettek, pedig akkor még nyolcszoros túljelentkezés volt a felvételen. Ha nem sikerült

volna elsőre, akkor egy évvel később biztosan kémia-biológia tanárnak jelentkeztem volna. Ez életem egyik legjobb döntése volt. Imádtam a Testnevelési Egyetemet, jól teljesítettem. Szívesen kezdtem el tanítani a testnevelés tantárgyat.

Hogyan lehetne még jobban ösztönözni a gyerekeket arra, hogy többen válasszák a futást hobbijuknak, sportjuknak?

A futást főleg azok a tanítványaim, azok a gyerekek kedvelték meg, akik eljöttek velem a hétvégi futóversenyekre (Vivicitá, Gellért csúcsfutás, Maratonka...). Már felnőttként találkoztam néhányukkal, akik akkor elmondták, hogy én szerettettem meg velük a futást példamutatásommal, és a közös hétvégi versenyek élményeivel.

Amikor Maratont futsz, egyedül vagy a tömegben, vagy szokott társad akadni, akivel támogatjátok egymást?

A Maratont csak a saját tempódban tudod futni. Futottam már testvéremmel, ismerőssémmel, de ilyenkor a gyorsabbnak fel kell áldoznia magát, hogy segítse a társát az együtt futással. Én ezt mindig csak féltávig tudtam megtenni, utána egyedül kellett futnom tovább a tempómat.

Mit érzel a célban? Mi az erősebb? A boldogság, vagy a fáradtság?

A célban mindig a boldogság, a teljesítés öröme dominál. A fáradtságot néhány óra múlva, de leginkább másnap érzi az ember.

Mire kell figyelni az étkezésnél egy olyan időszakban, amikor a maratonra készülsz?

Egészségesen kell étkezni, mindig a megszokottakat kell enni. Fogyókúrázni a versenyek előtt tilos, legyen a futáshoz mindig energia! Profi futók szerint a maratoni futás előtt 2 héttel sok fehérjét, az utolsó héten pedig sok szénhidrátot kell enni. A maraton alatt pedig kötelező a frissítő állomásokon inni (izotóniás italt) és enni (banánt, szőlőcukrot).

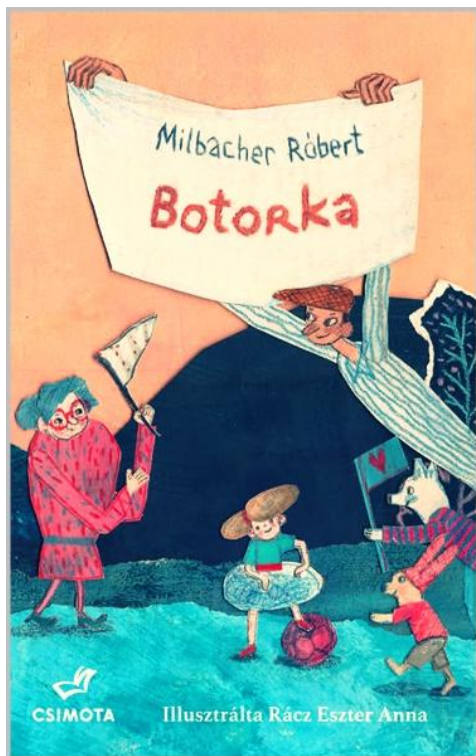
Ki a kedvenc sportolód?

Nagyon sok sportolóra figyeltem az évek során, manapság talán Armand Duplantist, a svéd rúdugró világcsúcstartót tartom a legnagyobbra.

Mi volt a legnagyobb sportélményed?

Természetesen mindig a Maraton, mindig is az lesz – ameddig jólesik!

(Az interjút Bella Dominika, Németh Lilla, Somodi Liza, Szecsődi Dia, 4.a osztályos diákok készítették)

Turi Rebeka különleges könyvajánlója:

Rebeka, miután elolvasta
Milbacher Róbert:
Botorka
című könyvét,
elhatározta, hogy folytatja a történetet.

Rebeka meséjét olvashatjátok itt, amit maga a szerző is örömmel vett.

Turi Rebeka (Babi): Botorka és az elveszett testvér

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy kisfiú. Pont azon a környéken élt, a Seszéle Sehossza Erdőben, mint Botorka és úgy hívták, hogy Borka.

Egy napon Borka éppen iskolába ment és elment a focipálya mellett. Észrevette Botorkát, aki egyedül focizgatott a pályán és nagyon ügyes volt, de Borka nem merte megszólítani, megdicsérni. Tudta, hogy Botorkának hívják, mert egy osztályba jártak. Botorka meglátta Borkát és erről eszébe jutott, hogy iskolába kellene menni és a fiú után futott.

- Szia Borka, leszünk barátok?

- Ööööööööö, talán igen. – válaszolta Borka.

Mentek szépen tovább a suliba és ettől naptól kezdve sokat játszottak együtt, de eljött az őszi szünet.

- Mi lenne, ha együtt elmennénk egyszer kirándulni? – kérdezte Borka.

- Mi lenne, ha a régi barátaimhoz mennénk? – kérdezett vissza Botorka.

El is indultak, de még Botorka visszaszaladt a labdájáért, hogy a labda elvezesse őket az erdőn át. A labda elvezette őket egy kicsi faházikóhoz. Botorka kicsit félt, mert amikor régen erre járt nem volt ott ez a faházikó. De mégis bementek a házba, ám nem volt ott semmi érdekes. Borka a nagy csendben elkezdett harsányan nevetni. Erre aztán hirtelen megreccsent a falépcső. Botorka pedig megpillantotta Momamót!

- Mit csinálsz itt Momamó?

- Ő kicsoda? – kérdezte Momamó?

- Én Borka vagyok, Botorka barátja – mondta Borka.

- Momamó, nem láttad Barangót? – kérdezte Botorka.

- De igen, a tisztáson focizik Hókával és Vitéz Brunnyogóval.

El is indultak a tisztásra, amikor odaértek éppen akkor Barangó lőtt egy gólt. Botorka beszállt a játékba és vele együtt Borka is. Borka kicsit szomorú volt, mert rájött, hogy ő nem focizik olyan jól, mert egy gólt sem lőtt. A foci után el is kezdett sírni. Végül odament Botorkához és azt mondta:

- Botorka, szerinted jól focizok? Mert én úgy érzem, hogy nagyon rosszul. Persze remélem, hogy szerinted jól csinálom.

- Szerintem Te ugyanolyan jól focizol, mint én. – vigasztalta Botorka.

Emiatt játszottak még egyet, hogy felviduljon Borka.

3:1-re kikaptak ugyan Barangótól, Hókától és Vitéz Brunnyogótól, de az egyetlen góljukat nem Botorka, hanem Borka lőtte.

- Ezt a meccset mi nyertük, mert én meg Borka csak ketten voltunk, Ti meg hárman és ez így nem fair, azért is mert Ti idősebbek vagytok, emiatt mi nyertünk, kész punktum, irgum burgum burger! – mondta Botorka. Borka emlékezett rá és mostanában gyakran eszébe jutott, hogy egyszer azt mondta anyukája, hogy neki van egy elveszett tesója, de nem merete mondani senkinek.

Egy napon aztán játék közben Vitéz Brunnyogó véletlenül elvarázsolta Hókát és Botorkát. mindketten mély álomba merültek. Mindenki nagyon megijedt és gyorsan elvitték Botorkát Momamóhoz, hogy meggyógyítsa Botorkát. Amikor odaértek barangó megszólalt:

- No és mi lesz Hókával? Őt se hagyjátok cserben!

- Van egy icipici gond, a varázsitalom csak egy emberre elég. – mondta Momamó.

- A varázsital az Botorkáé! – mondta Borka.

- Nem, a varázsital az Hókáé! Beleegyeztek Momamó? – vitatkozott Barangó.

- Rendben van. – mondta Momamó.

Így hát Hóka kapta a varázsitalt.

Ám amikor felébredt, abban a pillanatban a faházikóban maradt Botorka is felébredt.

Botorka nagyon furcsát álmódott, azt álmodta, hogy amíg el volt varázsolva, rájött, hogy Borka a testvére. De ezt nem merete mondani Borkának. Amint felébredt, abban a pillanatban a faházikó is eltűnt így elég nehezen találtak ki az erdőből. De aztán egyszerre odaértek a tisztásra. És elkezdtek gyakorolni a visszavágóra. Edzettek, hogy Borkából jó csatár, de jó hátvéd is váljon.

Eljött a visszavágó ideje. Botorka és Borka ezúttal 3:1-re megnyerték a meccset. Hóka elismeréseként cukorkával jutalmazta a győzteseket.

Aztán eljött a Halloween ideje. Botorka szellemnek öltözött, Borka pedig múmiának. Így járták végig a házakat, hogy édességet gyűjtsenek. Természetesen elmentek Hókához, Barangóhoz, Momamóhoz és Vitéz Brunnyogóhoz is. Amikor végeztek Borka megszólalt:

- Figyelj Botorka, én elmegyek beszélgetni Barangóhoz, mert már úgy is tele van a zsákunk cukorkával, Te pedig menj át Hókához, rendben?

- Rendben! Szia! – mondta Botorka.

Borka tehát elment Barangóhoz.

- Szia! Nagyon fontos elmondanom Neked egy óriási titkot. Rendben? – mondta Borka.

- Rendben. – mondta Barangó.

- Tehát azt akarom mondani, hogy nekem Botorka a testvérem.

Ezalatt pedig Botorka is elmondta Hókának, hogy Borka az ő testvére.

Aztán Barangó és Hóka elmondták egymásnak a titkot utána Botorkának és Borkának is, és azt is, hogy már mindketten tudnak a titokról, úgyhogy beszélgethetnek most már egymással úgy, mint testvérek. Merthogy ők ráadásul ikrek voltak.

- Akkor azért tudunk mindketten egyformán jól focizni, hiszen ikrek vagyunk! – mondta Botorka.

Momamó azt javasolta, hogy most már induljanak el együtt kalandozni az ikrek. De sajnos nemsokára vége van az őszi szünetnek, ezért azok nem egyeztek bele. Inkább játszottak még egy meccset Barangóékkal. Ezúttal döntetlen lett az eredmény.

És azután megszólította őket egy ember, aki Botorkának és Borkának adott egy esélyt a legmenőbb csapatban játszani. A csapatot persze úgy hívták, hogy Menők. Mert eddig minden meccset ők nyertek meg. Nekik pedig el kellett menniük az új csapatba játszani, mert azon a napon is pont volt egy újabb mérkőzés.

A Menőkkel szerencsére megnyerték a meccset, de ha ők ketten nem játszottak volna olyan jól, akkor a menők vesztek volna. Borka és Botorka megfogadta, hogy még biztos, hogy visszajönnek majd játszani. Ezután elbúcsúztak és Botorka labdája elkezdett repülni és hazarepítette a testvéreket. Hamarosan haza is értek.

Ja, és persze kaptak egy olyan kupát, amire az van írva: A LEGJOBB FOCISTA IKREKNEK!

Németh Lilla Szonja:
Nyári szüneti napló

2025. június 25., szerda:

Kedves Naplóm!

Csak két naponként fogok Beléd írni, mert a nyári szünet az nagyon, de nagyon izgalmas. De, ha lehet valamikor, minden nap írni fogok.

2025. június 26., csütörtök:

reggel:

Ma úgy határoztunk Ádámmal és apával, hogy elmegyünk a strandra. Talán ismered a Római strandot, mert elvileg oda megyünk. de még csak reggel van. apa a kávéját szürcsölgeti és meg Beléd írok. Két testvérem van, az egyiket úgy hívják, hogy Ádám, a másikat pedig úgy, hogy Dávid. Dávidnak még van óvoda, ezért őt elvisszük oda. Ádám meg már iskolás.

délután:

...A strand nagyon jó volt, találkoztam az egyik röpi-társammal meg az unokatesójával, nagyon jó volt.

2025. június 27., péntek:

Testvérem születésnapja!

Reggel már Dávid is itthon maradt, mivel anyának írtak tegnap az óvodából, hogy elzárják a csapot, és hétfőn fogják végleg elzárni a csapot.

Aztán elbicikliztünk egy pékséghez, majd egy étterembe, onnan elhoztuk az ebédet. Utána játszottunk online, X-boxozni is lehetett. Amikor anya hazajött elmentünk az autószerelőhöz, Azután elmentünk fagyizni és tortát venni. hazajöttünk és megünnepeltük Dávid születésnapját. Jó volt ez a nap is!

2025. június 28. szombat:

Ma elmentünk mamához, tőle megkaptam a születési ajándékomat. Más izgalmas nem történt.

2025. június 29. vasárnap:

Ma egy nagyon durva nap volt, csak ugráltunk és ugráltunk és még strandoltunk is. Ebédeltünk és hazaindultunk a mamától. Hazaértünk és pakoltunk a strandra. Melegem van! nagyon durva nap volt!

2025. június 30., hétfő:

Ma volt egy focitábor és ott voltam. Ott dagadt be az ujjam. Nagyon fáradt lettem, mert sprintelni kellett, futni mindenhol. És volt olyan feladat, hogy az edző a két ficka tetejére feltette a két bóját, és azt le kellett rúgni. És én lerúgtam.

2025. július 1., kedd:

Ma szintén táborban voltam. nagyon jó volt. egyébként nem volt semmi különös. Az én csapatommal megvertük az összes csapatot, merthogy én voltam a csapatkapitány és jó társakat választottam.

2025. július 2., szerda:

Ma volt egy olyan sorverseny a táborban, ahol az egyik csapattársunk SOHA nem figyelt. Hát mondjuk óvodás még, de azért ez nagyon durva volt. Ezért veszítettünk mindegyik sorversenyben. De aztán jött a kidobós, amiben mi győztünk 2:1-re. És még volt egy felső kapufa kihívás, amiben szintén győztünk 4:2-ra. De összesítésben 3:3, azaz döntetlen.

2025. július 3., csütörtök:

Ma nem volt semmi izgalmas, minden játékban győztünk. De megtanultam a peonzából a rakétát, a múmiát, meg egy olyan trükköt, hogy amikor forog a peonza, van csapágya és azt meg kell fogni és pörög a két ujjad között.

Ja, és kiesett egy fogam!

2025. július 4., péntek:

Ma volt az utolsó napom és az utolsó edzésem a focitáborban. Mert 10 éves korig lehet menni a táborba és én idén 10 éves leszek. A sorversenyekben és a kézilabdában győztünk. A focimeccsen nagyon jó embereim voltak, de így is győzött a másik csapat.

2025. július 5., szombat:

Ma nem volt semmi izgalmas, csak biciklizztünk, játszótérre mentünk és kaptam egy vizipisztolyt.

2025. július 6., vasárnap:

Ma lementünk a strandra és strandoltunk és fagyiztunk. Ádám is kapott egy vizipisztolyt.

2025. július 7. hétfő:

Ma egy röplabda-tábor kezdődött. nagyon jól éreztem magam. Menő volt az ebédlő és több más dolog is. Dia is ott volt, az osztálytársam, meg a nagyobbik testője is.

2025. július 8., kedd:

Ma nagyon jó nap volt, mentünk a strandra strandröpizni és szettenként 4:1-re nyertünk.

2025. július 9., szerda:

Szupi nap volt. Megint tovább tartott a bajnokság. Ahogy tegnap 4:1-re győztünk, most 7:1-re.

2025. július 10., csütörtök:

Ma is sokat küzdöttünk a meccseken a táborban és én Bodzával szerettem volna lenni, de nem engedték.

2025. július 11., péntek:

Mamám születésnapja!

Ma volt az utolsó nap a táborban. Játszottunk és volt eredményhirdetés is, kaptunk érmet, és a „kicsiknél” engem választottak a legjobbnak, ezért kaptam ajándékot és matricát és még kulcstartót. És volt dinnye is.

2025. július 12., szombat:

Ma elmentünk a mamához és kaptam egy kis zsebpénzt.

2025. július 13., vasárnap:

Hazamentünk a mamától és lett egy pattanásom, amire azt mondta Apa, hogy ez egy „történelmi pillanat”!

2025. július 14., hétfő:

Ma már nem volt tábor és a jövő héten megyünk Horvátországba! Elmentünk a pékségbe, aztán haza. Pihentünk. Nem volt semmi különös.

2025. július 15., kedd:

Ma, amikor ebédeltünk apával és Ádámmal, akkor egyszer csak Ádám azt mondta: „Jó, megkóstolom a krumplifőzeléket”. Apa megvette, hogy egye meg, de Ádámnak nem ízlett. És kért volna egy „fitness kaját”. de Apa nem engedte, mert tegnap is azt ette. Ezért miután hazaértünk, Apa csinált volna „fitness kaját” és azt mondta, hogyha nem eszed meg, akkor többet nem csinálok. Ádám azt mondta, hogy „akkor nem kérek.”

2025. július 16., szerda:

Ma Apa levitt bennünket a parkba és mi csak ott ültünk Ádámmal a padon és néztünk ki a fejünkből, mert olyan meleg volt.

2025. július 17., csütörtök:

Ma megint lementünk a parkba és már játszottunk azzal a fiúval, akit úgy hívnak, hogy Balázs. És még át is jött hozzánk.

2025. július 18., péntek:

Átmentem Katinkáékhoz ottalvásra és nagyon jó volt. És még mozi is volt náluk.

2025. július 19., szombat:

Az volt a terv, hogy 10 órakor megyek haza, de végül 9:15-kor mentem haza, mert jött hozzánk a redőnyös és anya fodrászhoz is megy.

2025. július 20., vasárnap:

Ma átmentünk Annáékhoz és ottmaradtunk 19:30-ig.

2025. július 21., hétfő:

Ma elmentünk a Hervisbe és ott kaptam egy tornazsákot és egy sportcipőt.

2025. július 22., kedd:

Ma elmentünk a Dagály strandra és ott találkoztunk Dávid csoporttársával.

2025., július 23., szerda:

Holnap megyünk Horvátországba. Már nagyon várom, hogy hajnali 3-kor menjünk!

2025., július 24., csütörtök:

Ma mentünk Horvátországba (Selce), nagyon jó volt. Csak hát először nem találtuk az apartmant. de szerencsére jól vitt a Dzsípiesz, csak az autónak a parkolást nem mutatta. Aztán meg a házszámot kellett keresni, de aztán az is meglett.

2025. július 25., péntek:

Ma lementünk a tengerhez, ami körülbelül mellettünk volt és ez nagyon menő volt. Kaptam hajcsatot. Laza napunk volt.

2025. július 26., szombat:

Ma nem volt semmi izgalmas, csak strandoltunk, de az jó volt.

2025. július 27., vasárnap:

Ma kaptam egy olyan kulcstartót, amit úgy hívnak, hogy: Labubu. Azon kívül persze még strandoltunk.

2025. július 28., hétfő:

Ma nem volt semmi izgi, csak strandoltunk.

2025. július 29., kedd.:

Ma elmentünk Rijekába és ott várost néztünk. Apa azt mondta, hogy régen Magyarország része volt. Ott úgy megy a rendszer a parkolóházban, hogy ha kifelé jönnek, akkor mehetsz be. Ez elég nagy hülyeség.

2025. július 30., szerda:

Ma már készülődünk, mert holnap megyünk haza!

2025., július 31., csütörtök:

Ma elindultunk haza. Még beugrottunk egy Spar-ba és aztán indultunk is.

Augusztusban csináltam (és voltam).

VISSZA A SULIBA!!!!

Valmar koncert
ottalvós Katinkánál
tanszervásárlás 😞
ottalvós Dominál
Minecraft plüss

csillaghegyi strand
mama műtete
iskolára hangolódás
Dagály strand
Római strand